

[Bente Juncker]

på, at vi selvfølgelig skal have dækket de penge fuldkommen ind. Det må vi se på under udvalgsarbejdet partierne imellem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

At alternative pasningsordninger og private pasningsordninger ikke har samme muligheder som de offentlige, er jo et økonomisk spørgsmål. Jeg tror også, ordføreren for CD udmærket er klar over, at det er måden, man tildeler tilskud på, de økonomiske ressourcer, der er til rådighed, den administration, der ligger bag, og hele det store arbejde, der er med at drive en institution, som er langt nemmere i offentligt regi, hvor man har forvaltning og alt muligt til at bakke sig op og støtte sig. Det er derfor, der er den store forskel på privat pasning og offentlig pasning.

Det forholder sig sådan, at jeg selv har 2 børn, og min kone overvejede på et tidspunkt at lave noget børnepasning. Vi ville tilbyde alternativ børnepasning for forældre, der har brug for at få passet deres børn i aften- og nattimerne, hvor de kommunale institutioner er lukkede, for de er jo kun for mennesker, der arbejder 8-14 eller 8-16, SiD'ere og lignende, mens alle andre, der har flekstid eller kører på treholdsskift, ikke har mulighed for at få passet deres børn. Det gav vi os så til at undersøge. Men det viste sig at være en kæmpe lovjungle, vi skulle igennem, og på et tidspunkt havde vi læst så mange love og paragraffer, at vi gav op og sagde: Dette her vil vi simpelt hen ikke, for det eneste, der sker i dette spil, er, at vi selv bliver sorteper. Så nu har vi indskrænket os til at tage et enkelt eller to børn i pasning – vi har ikke kunnet etablere noget regulært børnepasningsarbejde. Det kan man nemlig ikke gøre. Det er dér, forskellen ligger imellem det private og det offentlige.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Forskellen ligger jo også et andet sted, for jeg er vidende om, at en »sort« dagpleje for børn fra 0 til 3 år koster 1.000 kr. En »hvid« i en vug-

gestue koster 2.000 kr. Jeg kan bedst lide den sidste model, når det skal være. Det er det, der er problemet, når man hele tiden taler om billigere og billigere ordninger. Der er nogle forældre, der sagtens kan få dem meget billigt, men så er det, uden at pengene bliver opgivet til skattevæsenet for den, der passer børnene.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes, det principielt er forkert at gennemføre en nedsættelse fra de 35 pct. til 30 pct. Det vil for en del være til gavn for dem med de meget høje husstandsindtægter, og jeg kan ikke se, at det er en rigtig prioritering. Vi ved, at der er adskillige steder, hvor man allerede har gennemført en nedsættelse, for det er klart, at det kommunale selvstyre kan reagere forskelligt, men i stedet for at lægge et bestemt lavere loft, hvilket er yderligere at køre om ad institutionsvejen for at få del i de offentlige midler, mener vi, at man burde give familien større råderum.

Vi har været med til at indgå forlig om udmøntningen af en børnepakke, hvor der var et led, som vi talte imod under forhandlingerne. I det øjeblik mange partier går sammen – og det har en styrke i sig selv, at der er mange, der står sammen på et område – så vedstår vi naturligvis et indgået forlig, men det var ikke 30 pct., som var forligets indhold, og jeg har både før, under og efter forliget sagt, at her var tale om en principiel del, som vi er meget ked af, fordi vi mener, det er en forkert børne- og familiepolitik, og vi må bare beklage, at forhandlingerne forløb sådan, at der var et flertal, som gennemtvang dele af det. Det kan jeg kun beklage.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig på talerstolen, er diskussionen om børnepasning. Jeg studsede lidt, da fru Bente Juncker sagde, at alternative daginstitutioner blev betalt med sorte penge, altså penge, der ikke blev opgivet til skattevæsenet. Jeg synes, det er ret uhyggeligt, og hvis man som folketingsmedlem får kendskab til noget sådant, synes jeg bestemt, det skal opgives. Men jeg kender adskillige alternative daginstitutioner,